

SPORTUL în lume

START ÎN TURNEUL ZONAL FEMININ DE ȘAH

La Vrnjaka Banja (Iugoslavia) a început cel de-al treilea turneu zonal de calificare pentru campionatul mondial feminin de șah, la care participă și maeștrii români: Elisabeta Polihroniade și Gertrude Baumstark. În prima rundă, Baumstark (cu piesele albe) a învins-o pe Dobson (Anglia). Partida dintre Polihroniade și Wasnetski (R.F.G.) s-a întrerupt.

Gimnaști români la Budapesta

Un grup de gimnaști români va participa la turneul internațional găzduit de capitala Ungariei, în zilele de 24-26 aprilie. Au plecat așezări spre Budapesta: Alina Goreac, Olga Ștefan, Ludovic Buh și Vasile Coșariu, precum și antrenorii Nicolae Covaci și Gheorghe Condovici.

GHEORGHE SENCOVICI ȘI GLEB PINTILIE EVOLUEAZĂ ÎN R.F. a GERMANIEI

Aseară au părăsit Capitala plecând în R.F. a Germaniei, trăgătorii Gheorghe Sencovici și Gleb Pintilie. Cel doi sportivi români vor concura, între 23 aprilie și 6 mai la o serie de competiții de șah care se vor organiza în R.F. a Germaniei.

FINALĂ DRAMATICĂ LA MINSK

ECHIPA DE FLOREȚĂ A MOSCOVEI - PE PRIMUL LOC

ROMÂNIA-UNGARIA 9-5

MINSK 21 (prin telefon). Turneul internațional de florețe femei desfășurat timp de 4 zile în localitatea de la granița cu Polonia, reprezentativei orașului Moscova, în fapt o veritabilă selecționată a Uniunii Sovietice. În cel mai disputat meci al turneului final, trăsăturile moscovite au avut noastre de care au dispus - greu - după asalturi de un rar dramatism - cu 9-7.

Inițial meciul a fost la dis-

creția florețistelor române, care au condus după primele două manșe cu 3-1 și 5-3. Dar, în primul asalt din manșă a 3-a Ana Ene-Pascu a avut o serioasă întindere care, practic, a scos-o din competiție. Apoi, în asaltul următor Maria Vicol avea să sufere și ea un accident grav: o rupere de unghie la piciorul de fardare. Un accident stupid și pe cât se pare unic în analele seriale.

Nu mai în aceste condiții în

care doar două trăgătoare din echipa României - Marina Filip și Olga Szabo - au fost valide florețistele moscovite au reușit să egaleze la 7 și apoi să forțeze victoria. (Realizatoare: Zabelina 4, Gorhova și Ivanova cite 2, Lubetskaja, respectiv Szabo 3, Filip 2, Pasca și Vicol cite 1).

În cadrul aceluiași turneu final echipa României a înțeles formația Ungariei cu 9-5. Meciul s-a desfășurat tot timpul la discreția florețistelor noastre care au condus cu 3-1, 6-2, 8-4. Foarte bine a evoluat în acest meci Olga Szabo. Ea a realizat 3 victorii. Au secundat-o Marina Filip, Ana Pascu și Maria Vicol, toate cu câte două victorii. Pentru echipa Ungariei au punctat Karoly 2, Saray, Kalony și Somogy.

Lotul florețistelor noastre se înalță în Capitală miercuri seara, cu avionul.

Pină la jucarea intreruptelor...

GLIGORICI LIDER LA ROVINI

BELGRAD 21 (Agerpres). - Pină la disputarea partidelor intrerupte, liderul turneului internațional de șah de la Rovinj (Iugoslavia) este marele maestru iugoslav Zvezdar Gligoric cu 5½ p. Il urmează în clasament Fischer (S.U.A.) - 5(2), Hort (Cehoslovacia) 4½ p, Petrosian (U.R.S.S.) - 4(1), Korcinoi (U.R.S.S.) - 3½(1), Minici (Iugoslavia), Smislov (U.R.S.S.) - 3½ p, etc. Gligoric (România) ocupă locul 11 cu 2½ și o partidă întreruptă. În runda a 7-a, Gligoric a întrerupt partida sa cu Bobby Fischer, marele maestru american având avantaj. Smislov l-a învins pe Ivkov, iar Gligoric pe Marovic, Udovici pe Niecevski, iar Kovacevici a câștigat la Uhlmann. S-au în-

cheiat remiza partidele Kurajica - Minici și Hort - Parma.

VA JUCA GEMMEL ÎN FINALA C.C.E. ?

Cunoscutul fotbalist scoțian Tommy Gemmel, fundaș al echipei Celtic Glasgow, a fost rănit într-un accident de circulație la Glasgow și se pare că nu va putea juca în finala „Cupei campionilor europeni” pe care formația sa o va susține cu echipa Feijenoord din Rotterdam, la 6 mai, la Milano.

Scorul etapei a 27-a a campionatului olandez a fost realizat de liderul clasamentului, Ajax Amsterdam, care a surclasat cu 7-1 pe Dos Utrecht. Feijenoord a jucat cu Nijmegen cu care a terminat 0-0. În clasament continuă să conducă Ajax Ams-

terdam cu 50 de p, urmată de Feijenoord - 45 p.

LOTUL MAROCULUI PENTRU C.M.

Federația de specialitate din Maroc a comunicat lista celor 40 de jucători pentru turneul final al campionatului mondial de fotbal înaintat la F.I.F.A. Din lot fac parte printre alții: Kassou Allal, Mohammed Hazzaz (portar); Benkrif Boujmaa, Lahcen Baaltam, Mohammed

ODIHNA ACTIVĂ A MARELUI CONDUCĂTOR

Că educația fizică și sportul au jucat un rol important în viața și activitatea marelui Lenin, ne-o arată el însuși în scrisorile către rude și prieteni, ne-o scot în relief amintirile depănate de cei care au avut prilejul fericit de a-l cunoaște, ca și studiile făcute de specialiști și istoriografi.

Pimbările și excursiile au fost folosite de Lenin ca o odihnă activă, ca un întăritor pentru sistemul său nervos supus în repetate rânduri la eforturi supraomenești. El își amintea cu plăcere de una din frumoasele plimbări cu barca pe Volga, din perioada când era la Samara: „Mergeam cu barca în jos pe Volga până la capătul colului de la Samara, iar apoi treceam pe un râu care curge spre nord și apoi se varsă în Volga. Călătoria dura câteva zile”.

Cu bicicleta, Lenin a făcut numeroase excursii, mai ales în perioada anilor de emigrare, sfătându-i și pe prietenii săi să urmeze exemplul. Despre o astfel de excursie își amintea Semașko: „Într-o zi a venit la mine, la Paris, să ne plimbăm cu bicicleta împreună. Ne-am dus la «Terasă», care era la o distanță de circa 15-20 km și de unde se vedea toată panorama Parisului”.

Munții Tatra i-au oferit lui Lenin prilejul de a-și satisface pasiunea turistică. Ii plăcea chiar să se cațere pe culmi abrupte, din vârful cărora putea să admire priveliști minunate. El a străbătut de nenumărate ori și cărările munților Alpi Elveției, cu itinerarii bine studiate, dar plăcerea de a învinge dificultățile urcușului i-au oferit-o în special munții Tatra cu sălbăticul lor. Bogotki povestește cu lux de amănunte o ascensiune făcută în tovarășia lui Lenin pe muntele Babia Gora, de unde se deschidea o largă perspectivă a întregului lanț muntos. Lenin fiind în vremea aceea la Cracovia, s-a deplasat cu trenul până la Makow (40 km de Cracovia) și apoi pe jos la Zowaja, pornind astfel spre vîrf. Au reușit să ajungă la vîrf la ora 4 dimineața. „Era ceajă...” - scrie

autorul. Spre vîrf ne orientam după semnele răsii de pe pietrele care ne indicau drumul. Am ajuns sus, dar ceața nu se risipise. După o jumătate de oră a început să se zărească în depărtare, luminat de razele strălucitoare ale soarelui, lanțul nestîrșit al Tatrelor, care-l facea impresia că plutește în aer... Vladimir lili era radios. - Vezi că eforturile noastre n-au fost zadarnice! a spus”.

Lenin, iubitor al naturii și mare amator de excursii adevărate, alpinist foarte rezistent, la scurt timp după întoarcerea sa din Elveția, pornind din Zakopane, însoțit de Bogotki, a escaladat masivul Rysy. Era convins că în asemenea excursii, ca și în viață, greutățile nu trebuie ocolite, ci învinse. În scrisoarea din 26 mai 1904, expediată din Geneva în Rusia, îl sfătuiește pe Krijanovski să facă tot posibilul și să vină să se înfilneze în munți, pentru o scurtă vacanță, așa cum îl invită și pe 1913 să vină la Poronin, lângă Zakopane.

În anii de după revoluție, lui Lenin îi plăcea să facă plimbări și excursii pe colinele lui Vorobiov (azi colinele Lenin) și în împrejurimile Moscovei, plimbări îmbinate cu vîntoarea și garodki. În special vîntoarea îi făcea plăcere lui Lenin dacă coincidea și cu o plimbare frumoasă în locuri mereu noi. Kononov, în cartea sa „Povestiri despre Lenin”, descrie un episod de la o vîntoare de vulpi, făcută cu stegulețe, în apropiere de Moscova, la care Lenin a fost însoțit de Jukov și Krikenko. După revoluție, Lenin, însoțit de soferul său Ghil, de multe ori în clipa de răgaz, părăsea Moscova plecând la vîntoare spre Kașino, Zvidova sau Bogodina și alte locuri pitorești.

Preocupările pentru activitatea sportivă, datorate de sănătate și forte noi, adăugîndu-se căutării prețioase chipului marelui conducător al Revoluției, conturează și mai bine imaginea de neuitat a lui Lenin.

Gheorghe POPA

Centenarul

nașterii

lui V.I. Lenin

Maxim Gorki în limba Zakopane. În anii de după revoluție, lui Lenin îi plăcea să facă plimbări și excursii pe colinele lui Vorobiov (azi colinele Lenin) și în împrejurimile Moscovei, plimbări îmbinate cu vîntoarea și garodki. În special vîntoarea îi făcea plăcere lui Lenin dacă coincidea și cu o plimbare frumoasă în locuri mereu noi. Kononov, în cartea sa „Povestiri despre Lenin”, descrie un episod de la o vîntoare de vulpi, făcută cu stegulețe, în apropiere de Moscova, la care Lenin a fost însoțit de Jukov și Krikenko. După revoluție, Lenin, însoțit de soferul său Ghil, de multe ori în clipa de răgaz, părăsea Moscova plecând la vîntoare spre Kașino, Zvidova sau Bogodina și alte locuri pitorești.

Preocupările pentru activitatea sportivă, datorate de sănătate și forte noi, adăugîndu-se căutării prețioase chipului marelui conducător al Revoluției, conturează și mai bine imaginea de neuitat a lui Lenin.

Gheorghe POPA

CUPA DAVIS - pe ce terenuri?

În majoritatea țărilor se joacă pe zgură

Ramon SANCHEZ MARTINEZ - Spania

Este șeful rubricii de tenis a cotidianului sportiv A 8 - Madrid. Foarte activ, posesor al unui stil colorat și incisiv, Sanchez a urmărit îndeaproape evoluția din ultimii ani a echipei Spaniei, în frunte cu Manuel Santana, în toate etapele

„Cupei Davis”. A fost trimis special al ziarului madrilen la finala inter-zonă S.U.A. - Spania (4-1), disputată de Clark-Courts din Cleveland, în 1968.

„Manolo” Santana, tenisman format pe terenuri cu zgură, fotografiat în timpul unui antrenament pe gazon, în parcul sportiv al lui Real Madrid.

1. Toate federațiile naționale ar trebui să-și urmească forțele pentru o reformă a regulilor actuale ale „Cupei Davis”, cerind omologarea unei suprafețe de joc unice. În majoritatea țărilor din lume, tenisul se joacă pe zgură tare. Chiar britanicii, australienii și americanii - la care jocul pe gazon este tradițional - folosesc din ce în ce mai mult zgura („entout-cas”). Să declarăm deci aceste terenuri ca universal valabile!

2. Fără îndoială, sint alături de vot în promovarea acestei idei. Actuala formă a Challenge-round-ului nu este justă, ea dă prea mult avantaj țării deținătoare. Finala ar putea fi foarte bine jucată pe terenuri neutre, de pildă la Roland Garros, din Paris. Din partea noastră, pot

să vă asigur că am asigura toate cele necesare pentru organizarea în cele mai perfecte condiții a unui Challenge-round, la Madrid sau Barcelona.

5 specialiști ai tenisului răspund azi întrebărilor noastre:

1. Este posibilă omologarea unei singure suprafețe de joc în „Cupa Davis”?

2. Opțiuni pentru organizarea Challenge-round-ului pe un teren neutru?

Văd posibilă și o altă limitare a efectelor inechitabile ale actualului Challenge-round, prin organizarea unui turneu final de 4 - bineînțeles, tot în țară neutră - la care să la parte cele trei câștigătoare ale zonelor, plus echipa deținătoare a trofeului. Ar fi mult mai drept.

Challenge-round-ul și-a trăit de mult traiul

Iuri DARAHVELIDZE - U.R.S.S.

Apreciat gazetar sportiv sovietic. Activă de mai mult de 20 ani în secția internațională a ziarului „Sovetski Sport” din Moscova, afirmându-se și ca specialist în problemele tenisului. A fost unul

dintre susținătorii declarați ai stilului modern de tenis, promovat de Davis-cup-manul unional Aleksandr Metreveli și alți jucători sovietici din generația tinăra.

1. Este anormal ca o competiție de anvergură „Cupei Davis” să nu aibă, pînă în zilele noastre, lămurită această spinoasă problemă a suprafeței de joc. Diversitatea terenurilor face ca azi,

prin fosta paragrafelor de regulament sau pur și simplu al hazardului se văd favorizați în a-și fructifica deciziile proprii care de altu. Aceasta este de neconceput. Să alegem ca mai bună suprafața de joc - aceea care permite un tenis modern, rapid, dar care să nu-i stîrbească din virtuțile de gândire și spectaculozitate - și pe aceasta s-o omologăm ca pe singura valabilă. Va fi desigur zgura roșie, singura care permite desigurarea unui joc complet.

2. Și aci, situația existentă - cu Challenge-round-ul jucat invariabil pe terenul campioanelor - și-a trăit

de mult traiul... Am două variante: o singură finală pe teren neutru, sau jocuri turnetur. Dacă se adoptă prima soluție, atunci candidaturile țărilor care vor să găzduiască finala să fie făcute din vreme (ca la J.O.), pentru ca eventualii finaliști să-și poată alcătui din timp un program de pregătire și acclimatizare. În fine, indiferent care dintre variante își va vedea împlinirea, socot că, cel puțin pentru început, va trebui să-i obligăm pe deținătorii turneului să pășească mai de vreme alături de celelalte competiții, cel puțin din turneul inter-zonă.

în lumea tenisului, să existe „specialiști” ai zgurei, gazonului, sau cimentului, care

COMENTARIUL NOSTRU: La primul punct al răspunsului, se străduie împiedica imaginea Clevelandului 1968: jucători care „s-au născut pe ciment” își pregătesc cu minuțiozitate finala pe terenurile favorite, iar adversarii lor schimbă zgura cu gazonul, ca la urmă să facă prima cunoștință cu suprafața de joc unde-și încearcă șansa decisivă. Cum este posibil?

Darahvelidze are apoi o prețioasă sugestie practică în a demola regula draconică a Challenge-round-ului prin instituirea unei finale turn-tur, așa cum este tradițional într-o serie întreagă de alte sporturi.

Americanii nu se opun unificării!

Donald DELL - S.U.A.

Căpitanul (neofectat) al reprezentativei de tenis a Statelor Unite, fost echipei de „Cupa Davis”. A purtat nr. 5 în clasamentul federației

de tenis a S.U.A. la finele sezonului 1961. Este primul căpitan al americanilor, în ultimii 31 de ani, care a reușit să câștige trofeul (la Adelaide, în decembrie 1968) și să-l păstreze în sezonul următor (Cleveland, septembrie 1969). De profesie, avocat.

1. După părerea mea, ar fi o mare reușită pentru „Cupa Davis” dacă înțelega competiție s-ar desfășura pe o singură suprafață de joc, universal acceptată. Sincer, nu cred că are importanță care dintre acestea ar fi aleasă (gazon, zgură, ciment), dar sint convins că este necesar ca un singur fel de teren să fie adoptat de toate națiunile participante. O dată suprafața aleasă, competitorii își vor putea adapta repede stilul la particularitățile sale. Personal, aș sugera o suprafață de joc mai puțin rapidă, fie ea zgură sau un ciment special.

2. Sint net împotriva organizării Challenge-round-ului într-o țară neutră. Consider că una din calitățile de conținut ale competiției noastre constă tocmai în aceste vizite pe care una din țările participante le face altele. Disputarea pe teren neutru a Challenge-round-ului ar contraveni acestui prețios aspect al întrecerii pentru trofeul suprem al tenisului.

COMENTARIUL NOSTRU: Admirabilă „pledoarie” lui Dell și argumentele sale sint - să recunoaștem - de prim ordin.

Marii campioni rămîn aceiași pe orice teren

Luigi ORSINI - Italia

Inginerul Luigi Orsini din Roma este una dintre personalitățile marcante ale tenisului italian, ca și

ale celui mondial. El este președintele federației de specialitate din Italia și membru activ al comitetului naționalilor participante la „Cupa Davis”.

1. Nu cred posibilă includerea în regulamentul „Cupei Davis” a unei singure suprafețe de joc adoptată. Una din caracteristicile fundamentale ale tenisului este aceea că el se joacă în aer liber, sau în sală, la lumină artificială, pe zgură tare, pe gazon, pe ciment, sau alte compoziții noi de natură artificială.

Făcînd un bilanț al caracteristicilor pozitive și al celor negative în această universalitate a tenisului, credem că majoritatea practicantilor

să ar fi împotriva declarării unei singure suprafețe de joc ca fiind cea mai bună. Chiar recent, problema a fost supusă comitetului „Cupei Davis” și majoritatea a fost împotriva excluderii gazonului din jocurile competiției.

Marii campioni rămîn aceiași pe orice teren și cu specializarea din zilele noastre, acest adevăr devine imuabil.

2. Nu consider conștientă organizarea Challenge-round-ului pe un teren neutru, căci posibilitățile de

DONALD DELL

COMENTARIUL NOSTRU: Surprinzătoare această poziție a reprezentantului unei țări care a suportat din plin rigurile legilor din Challenge-round. Pe gazon a fost învinsă Italia cu 5-0 în 1961, la Melbourne, și nu se poate spune că Nicola Pietrangeli și Orlando Sirola nu erau mari campioni al rachetelor.

Orsini se teme de un presupus eșec financiar al Challenge-round-ului organizat pe teren neutru. Nu sintem de acord. La Wimbledon nu joacă englezi în finală, nici francezi la Roland Garros, dar tribunetele sint pline. De ce ar fi mai puțin interesantă o finală a „Cupei Davis”?

A-i pune pe deținătorii trofeului să joace din primul tur pare echitabil, la prima vedere. Dar oare aceasta nu este tocmai în dezavantajul celorlalți competitori? Echipa mai slabă, care-1 înțeleg pe câmpioni în primele tururi, s-ar vedea private de posibilitatea unei calificări mai departe. Problema trebuie privită și din acest punct de vedere.

Citiți continuarea anchetei noastre în SPORTUL de joi

Semnează: R. L. STADLER - Elveția, Jean BOROTRA - Franța, Zdenek VALENTA - Cehoslovacia, Lance TINGAY - Anglia.

Tiparul: L. P. „Informația” str. Brezoianu nr. 23-25 București